

beide meisjes te bespeuren, die, arm in arm, tegen elkander aanslingerend, haast omvallend van plezier, in haar lichten zomertooi door den tuin naar het overige gezelschap zwaaiden. Kort daarop kwamen de beide zondaars, met overdreven stemmige gezichten, na korte tusschenpoozen langs verschillende paadjes eveneens aanwandelen. Het was intusschen laat geworden en men ging weldra uiteen.

VI.

Men schreef 23 Juni 1787. Dokter van Arken nam hoed en stok en stapte uit om eene morgenwandeling te doen. Dien middag moest hij met de dames eene schilderijen-tentoonstelling boven het Koornhuis op de Prinsengracht bezoeken, en dan zou er van versche lucht niet veel komen. Hij ging over den Bezuidenhout, waar zich toen onmiddellijk bij de stad nog slechts een achttal huizen bevonden en, het in zijn grachten liggende huis Ter Noot rechts latend, trad hij het Bosch in, voornemens Koekamp en Malieveld om te wandelen. De staatkunde, die ieders geest vervulde, hield ook dokter van Arken dien ochtend bezig. De zaken gingen voor de Oranjepartij bitter slecht. Amsterdam, tot nog toe, in tegenstelling van Utrecht, als de zetel der gematigde patriotten beschouwd, welke grondwettige verbeteringen tot leus voerden, was eveneens tot razernij overgeslagen. Weinige weken geleden had het patriotsche grauwtalrijke woningen van prinsgezinden geplunderd, waarop laatstgenoemden, in woede ontstoken, patriotsche huizen op Kattenburg hadden leeggeroofd, zoo zelfs dat burgercompagniën, daarheen gezonden, de brug, welke tot het eiland toegang verleende, opgehaald vonden en zich door aanwending van geschut en een vormelijk beleg baan moesten breken. Schier terzelfder tijd had de gewapende societeit van Leiden, niet kunnende verdragen, dat den prins nog een schijn van gezag was verbleven, durven requireeren, dat Zijne Hoogheid van de stadhouderlijke waardigheid zou vervallen worden verklaard. Op denzelfden dag was verschenen het declaratoir van den prins, eischende dat de onwettige besluiten, waarbij hij was ontzet van het commando over het Haagsche garnizoen en van zijn kapitein-generaalschap, zouden worden ingetrokken. En deze volkomen gerechtvaardigde eisch was het sein geweest tot nieuwe uitbarstingen van woede en haat; tot nieuwe, steeds vuilaardiger pamfletten en paskwillen, waarin de onzinnigste beschuldigingen en walgelijkste scheldwoorden tegen den prins en zijne gemalin werden geslingerd. Waar moet dat heen? dacht dokter van Arken wederom met ontsteltenis. Wat wilde men met die alom geprezen volksregeering? Voorzag men welke onnadenkelijke gevolgen zij met zich slepen zou, voor republiek, staten, edelen, steden, vroedschappen en burgers? Dan toch moesten verbroken worden al de onderscheidene rechten, die in sommige steden van Overijssel en Groningen bestonden, betreffende groote en kleine, volle en halve burgers; dan moesten vernietigd worden de verschillende wijzen waarop volgens de privilegiën het burgerschap kon bekomen worden.